

Ferge Zsigmond*

A SZERZŐI JOGOK MEGSÉRTÉSÉRŐL A FÁJLMEGOSZTÁSON ÉS A JOGTULAJDONOS EZZEL KAPCSOLATOS JOGI ELJÁRÁSÁN KERESZTÜL AZ EURÓPAI BÍRÓSÁG MIRCOM-ÜGYBEN HOZOTT DÖNTÉSE KAPCSÁN¹

I. BEVEZETÉS

I.1. Az Európai Bíróság jogértelmező, jogfejlesztő tevékenységéről

Az Európai Bíróság, (a továbbiakban: EUB) az Európai Unió legfelsőbb igazságszolgáltatási szerve. Jogértelmezése során a bizonytalan tartalmú jogszövegeknek egyfajta jelentést tulajdonít, azok normatartalmát megállapítja.² Gondoskodik arról, hogy az EU-jogszabályok rendelkezéseit mindegyik tagállam azonos módos értelmezze és alkalmazza, hogy azok az uniós országok és intézmények cselekvéseiben hatályosuljanak. Ennek érdekében többek között a szerződések értelmezése és a közösségi intézmények jogi aktusainak érvényessége és értelmezése körében előzetes döntés meghozatalára hatáskörrel rendelkezik.

Az EUB döntését azonban a közösségi jog sajátos jellemzőinek értelmezésével kapcsolatos különleges nehézségeknek és az unión belüli eltérő ítélkezési gyakorlat veszélyének függvényében kell megítélni.³ Ennek példái a korábbi ítéleteiben foglaltaktól eltérő, azokat meghaladó döntései. Már többször kifejtette, hogy az esetek többségében a jogvita tárgyát az képezi, hogy a felek és az EUB értelmezésében olvasott normaszöveg egészében olvasva kétértelmű marad. Ennek során mindig az adott jogviszony elbírálására irányadó anyagi jogi jogszabály szövegéből kiindulva dönti el a jogvitát, normaértelmező tevékenysége az irányadó jogforrások mellőzésére nem nyújthat lehetőséget.

Kétségtelenül vitatható, hogy a jelenlegi gyorsan és folyamatosan változó, stabilnak kevésbé nevezhető szabályozási környezetben a jogforrás célja és az annak megvalósítására szánt konkrét előírások mennyire érvényesülhetnek, egyáltalán mennyire célszerű azokat a gyakorlatban figyelembe venni.

A jogforrásokra nézve általában, de különösen a technikához kapcsolódókra nézve, az idő múlása, az életviszonyok folyamatos változása néhány kivételes esettől eltekintve az ál-

* Ügyvéd, külkereskedelmi szakjogász.

¹ 2021. június 17-i, a Mircom International Content Management & Consulting (M. I. C. M.) Limited és Telenet BVBA, C-597/19. ítélet, ECLI:EU:C:2021:492 (a továbbiakban: ítélet).

² *Blutman László: Az Európai Unió joga a gyakorlatban – a Brexit után.* HVG-ORAC, 2020, 2.11.1 Az uniós jogszövegek és a értelmezési nehézségek, p. 101.

³ 1982. október 6-i ítélet, Srl CILFIT és Lanificio di Gavardo SpA kontra Ministero della sanità, 283/81. sz. ítélet, ECLI:EU:C:1982:335, 21. pont.

tala kitézött cél lassú, de biztos erózióját jelenti. Amíg a jogforrás tartalmi elemeit tekintve nem kerül módosításra vagy hatályon kívül helyezésre, addig a megváltozott életviszonyokat önállóan nem, vagy csak az EUB értelmezésében képes követni. A jogbiztonság elve azonban a jogszabályok világosságát, egyértelműségét és az ennek megfelelő intézkedést követeli meg.⁴

Az EUB ítéleteiben az uniós jogszabályokról értelmezést ad, végrehajtásuk elsősorban tagállami bíróságok útján történik. Még e körülmények mellett is előfordulhat, hogy ugyanazon jogforrást – a hatálybalépését követően eltelt időre, a megváltozott körülményekre vagy a jogszabály időközben bizonytalanra vált tartalmára vagy fordulataira tekintettel – a tagállami bíróságok másként értelmezik. Ekkor az EUB segítségét kell kérniük többek között annak eldöntése céljából, hogy az uniós jogalkotó által korábban elfogadott normát, annak rendelkezéseit, vagy azokat egymással vagy egy másik norma rendelkezéseivel összefüggésben miként kell értelmezni, illetve hogy egy adott tagállami jogforrás vagy eljárás összeegyeztethető-e az uniós joggal.

Az EUB-t gyakran éri kritika, hogy a jogfejlesztés területére keveredik. A vita arról folyik, hogy ez mikor és mely esetekben kívánatos.⁵ Döntéseinek indokolásában a tagállami bírósági és hatósági jogalkalmazás számára mértékadó irányokat jelöl ki. Ítélezési gyakorlatában következetesen növeli az uniós intézmények külső kompetenciáit a tagállamok terhére.⁶

I.2. Az ítéletnél maradva

Jelen ügyben az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet a belgiumi vállalkozások jogvitáiban eljáró antwerpeni bíróság a Mircom International Content Management & Consulting (M. I. C. M.) Limited (a továbbiakban: Mircom) – felperes – ciprusi jog szerinti társaság, az Egyesült Államokban és Kanadában székhellyel rendelkező nyolc vállalkozás által gyártott nagyszámú pornófilmen fennálló bizonyos jogok jogosultja, és a Telenet BVBA belga távközlési vállalat – alperes –, Belgiumban székhellyel rendelkező, többek között internet-hozzáférési szolgáltatásokat nyújtó társaság közötti jogvitában terjesztette az EUB elé.

A felek közötti vita okául az szolgált, hogy a Telenet BVBA megtagadta ügyfeleinek egy szakosodott társaság által a Mircom nevében egy peer-to-peer hálózatról összegyűjtött, sokezer IP-cím alapján történő azonosítását lehetővé tévő információk szolgáltatását, amely hálózaton a Telenet bizonyos ügyfelei a BitTorrent protokoll használatával állítólag a Mircom katalógusába tartozó filmeket tettek hozzáférhetővé.

⁴ 1981. július 9-i Administration des douanes kontra Société anonyme Gondrand Frères és Société anonyme Garancini, 169/80. sz. ítélet, 17. pont.

⁵ *Kecskés László*: EU jog és jogharmonizáció. HVG-ORAC, 2020, Az Európai Bíróság jogfejlesztő szerepe, p. 494.

⁶ *Baranyai Gábor*: Az Európai Unió tagállamainak nemzetközi szerződésai az Európai Bíróság jogfejlesztő tevékenységének tükrében. UNI-NKE, 2015.

A felperes többek között azt kérte, hogy az antwerpeni bíróság kötelezze az alperest, hogy nyújtsa be az adatokat azon ügyfelek azonosítására, akiknek internetkapcsolatával állítólag a Mircom repertoárjából származó filmeket használták fel a BitTorrent protokoll igénybevitelével *peer-to-peer* hálózaton keresztül, amelyben minden érintett eszköz egyenlő jogokkal van összekapcsolva, és online video- vagy zenei fájlok cseréjeként, fájlmeosztás keretében használható.

Az EUB a jelen esetet megelőzően már többször is megállapította, hogy a hozzáférhetővé tétel és egy olyan internetes megosztó platform üzemeltetése, amely e platform felhasználói számára lehetővé tette azt, hogy védelem alatt álló művekhez egy *peer-to-peer* hálózat keretében hozzáférhessenek és azt megosszák, e művek nyilvánosságához közvetítésének minősül, amennyiben azokat e hálózaton a szerzői jogok jogosultjainak hozzájárulása nélkül tették hozzáférhetővé.⁷ Az előterjesztő bíróság ezzel kapcsolatos egyik kérdése az volt, hogy egy *peer-to-peer* hálózat használói vajon maguk is nyilvánosságához közvetítést végeznek-e.

Bár első pillantásra az igenlő válasz nyilvánvalónak tűnik, azonban az e hálózatok működésének technikai sajátosságain alapuló érvekkel ennek ellenkezője is alátámasztható: „az a tény, hogy több ezer ember díjfizetés nélkül férhet hozzá a művekhez, akár a csoda kategóriájába is tartozhat”.⁸ A jelen ügyben az EUB-nek alkalma volt e kérdés tisztázására.

Az üggyel kapcsolatos eddigi tapasztalatok szerint azonban az e helyzetből fakadó jogi nehézségekre tekintettel a szerzői és szomszédos jogok egyes jogosultjai egyre gyakrabban a *peer-to-peer* hálózatok felhasználóin vesznek elégtételt. A művekre vonatkozó korlátozott felhasználási jogokat vállalkozások vagy erre szakosodott ügyvédi irodák szerzik meg kizárólag abból a célból, hogy a felhasználók internetkapcsolatai IP-címeinek megszerzése után e felhasználók nevének és címének megszerzése érdekében bírósági eljárásokat kezdeményezhessenek. Bírósági eljárással fenyegetőzve, az őket ért károk megtérítése iránti kérelmeket küldenek ezen felhasználóknak, ugyanakkor leggyakrabban a bíróságok előtti keresetindítás helyett a vita egyezség útján történő rendezését javasolják egy olyan összeg megfizetése ellenében, amely bár olykor meghaladja a tényleges kárt, de még így is jelentős mértékben elmarad a bírósági eljárásban igényelhető kártérítéstől. Ebben a helyzetben – ha a megkeresett személyeknek csak egy része egyezik is bele a fizetésbe – e vállalkozások ebből olykor magasabb bevételre tudnak szert tenni, mint amely a művek jogszerű felhasználásából származna. Az ebből származó bevételt pedig megosztják az e művekhez fűződő jogok jogosultjaival.

Bár eljárásuk a szó szoros értelmében véve jogszerűnek tekinthető, ugyanakkor valójában nem a szerző vagyoni jogainak hasznosítását, hanem e jogok megsértésének kihasználását jelenti, olyan bevételi forrást teremt, amely a jogsértésen alapul. Ily módon megkerülik a

⁷ 2017. június 14-i Stichting Brein-ítélet, C-610/15, EU:C:2017:456.

⁸ Maciej Szpunar főtanácsnoknak a Mircom International Content Management & Consulting (M.I.C.M.) Limited-ügyben tett indítványa kontra Telenet BVBA, C-597/19. sz. ügy (a továbbiakban: indítvány) 2. pont.

szervi jog (eredeti) céljait, és azt e céloktól idegen célokra használják fel, sőt, visszaélnék azzal.⁹

A jelen ügyben az EUB-nek arra a kérdésre is választ kellett adnia, hogy a szerzői jogok védelmének az uniós jog által létrehozott rendszere milyen mértékben teszi lehetővé vagy követeli meg az ilyen visszaélészerű használat figyelembevételét, ha az az e rendszerben megtalálható jogi eszközök alkalmazása során bebizonyosodik.¹⁰

II. A TÉNYÁLLÁS¹¹

2019. június 6-án a Mircom keresetet nyújtott be a belga vállalkozások jogvitáiban eljáró antwerpeni bírósághoz, amely arra irányult, hogy e bíróság kötelezze a Telenetet az azon ügyfeleinek azonosítására szolgáló adatok benyújtására, akiknek internetkapcsolatait arra használták, hogy a Mircom katalógusába tartozó filmeket a BitTorrent protokoll segítségével egy peer-to-peer hálózaton megosszák.

A belga gazdasági jogi törvénykönyv rendelkezése szerint az irodalmi vagy művészeti alkotások szerzőjének kizárólagos joga, hogy művét bármilyen eljárás útján a nyilvánossághoz közvetítsék, ideértve a nyilvánosság számára oly módon történő hozzáférhetővé tételt, hogy a közönség tagjai az említett műhöz való hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhassák meg.¹²

A Mircom állítása szerint több ezer dinamikus IP-címmel rendelkezett, amelyeket a FileWatchBT szoftver segítségével a Németországban letelepedett Media Protector GmbH társaság a Mircom nevében rögzített abban az időpontban, amikor a Telenet ezen ügyfelei a BitTorrent kliens fájlmegosztó szoftver segítségével kapcsolódtak.

A Telenet, amelyet két másik Belgiumban letelepedett internet-hozzáférést nyújtó szolgáltató, a Proximus NV és a Scarlet Belgium is támogatott, nem értett egyet a keresetben foglaltakkal.

⁹ Indítvány, 4. pont.

¹⁰ Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2009. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikke (1) és (2) bekezdésének, a szerzői jogok védelméről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikke (2) bekezdésének, valamint 4., 8. és 13. cikkének, az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv; a továbbiakban: 2002/58 irányelv) 15. cikkének (1) bekezdésével együttesen értelmezett, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (általános adatvédelmi rendelet) 6. cikke (1) bekezdése első albekezdése f) pontjának értelmezésére vonatkozik.

¹¹ Ítélet, 29–37. pont.

¹² A belga Wetboek Economisch Recht (gazdasági jogi törvénykönyv) XI.165. cikke (1) bekezdésének negyedik albekezdése értelmében.

A Mircom szerint figyelembe kell venni már az alapul szolgáló médiafájl legalább 20%-os töredékét együttesen képviselő szegmensek letöltését is, mivel ettől az aránytól kezdve, bár töredékes jelleggel és rendkívül bizonytalan minőségben, de e fájl előnézete lehetségessé válik.

A kérdést előterjesztő, a vállalkozások jogvitáiban eljáró antwerpeni bíróság arra kereste a választ, hivatkozva az EUB egy korábbi ítéletére,¹³ amely az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló 2001/29 irányelv¹⁴ 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett, az internetes megosztó platform üzemeltetői által egy peer-to-peer hálózat keretében történő nyilvánosságához közvetítésre vonatkozott, hogy az ilyen nyilvánossághoz közvetítést az ilyen hálózat „downloaders”-nek nevezett egyéni felhasználói is végezhetik-e, akik egy szerzői jogi védelem alatt álló művet tartalmazó digitális fájl szegmenseinek letöltésekor e szegmenseket más felhasználók általi feltöltés céljából egyidejűleg hozzáférhetővé teszik. A letöltő személyek „bolynak” nevezett csoportjába tartozó ezen felhasználók ugyanis ily módon maguk válnak e szegmensek terjesztőivé, hasonlóan a nem meghatározott eredeti terjesztőhöz, aki e fájl e hálózaton történő első hozzáférhetővé tételének kiindulópontja. A bíróság pontosította egyrészt, hogy a szegmensek nem az eredeti fájl egyszerű töredékei, hanem önálló kódolt fájlok, amelyek önmagukban használhatatlanok, másrészt hogy a BitTorrent technológia működési módja miatt a fájl szegmenseinek feltöltése – amit „seedelésnek” neveznek – főszabály szerint automatikusan bekövetkezik, mivel ez a jellemző csak bizonyos, további programok révén küszöbölhető ki.

Kétségei voltak azonban az iránt, hogy egy olyan vállalkozás, mint a Mircom, egyáltalán részesülhetne-e a 2004/48 irányelv által biztosított védelemben, mivel ténylegesen nem hasznosítja az érintett filmek szerzői által átruházott jogokat, hanem csupán kártérítést követel az állítólagos jogsértőktől.¹⁵ Továbbá kétségesnek tartotta azt a kérdést is, hogy a 2016/679 rendeletnek (GDPR) az adatkezelés jogszerűségére vonatkozó előírásaira tekintettel¹⁶ jogszerű-e az IP-címeknek a Mircom általi összegyűjtése. E bizonytalanságaira tekintettel eljárását felfüggesztette, és előzetes döntéshozatal céljából kérdéseket terjesztett az EUB elé.

¹³ Stichting Brein-ítélet, C-610/15.

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/29/EK irányelve (2001. május 22.) az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról.

¹⁵ A „szerzői jogi troll” (copyright troll) fogalom meghatározásához hasonlóan.

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet, a továbbiakban: GDPR) 6. cikke (1) bekezdése első albekezdés f) pontja.

III. AZ ESET ÉRTÉKELÉSE ÉS AZ EUB DÖNTÉSE

III.1. A kérdést előterjesztő bíróság első kérdése

A kérdést előterjesztő bíróságnak az EUB által átfogalmazott első kérdése arra irányult, hogy a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) és (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy e rendelkezés értelmében vett nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tételnek minősül-e az, ha valamely védelem alatt álló művet tartalmazó médiafájlnak egy peer-to-peer hálózat felhasználója által előzetesen letöltött szegmenseit az e felhasználó végberendezéséről e hálózat más felhasználóinak ilyen berendezései felé feltöltik, jöllehet e szegmensek önmagukban csak egy bizonyos letöltési aránytól kezdve használhatók, és a BitTorrent kliens fájlmegosztó szoftver beállításai miatt e feltöltést e szoftver automatikusan indítja el.

A főtanácsnok megközelítésében: az eljárás tárgyát elsősorban az irányelv 3. cikkének a filmek előállítását megillető jogokról szóló (2) bekezdésének c) pontja képezi. Mivel nem kizárt azonban, hogy e gyártók a teljesítményeiken fennálló szerzői jogok, valamint más szomszédos jogok jogosultjai is, így mindkét rendelkezést figyelembe kell venni. E rendelkezések azonos védelmet írnak elő a művek nyilvánosságához közvetítésének azon sajátos formájára vonatkozóan, ami e művek oly módon történő nyilvánosságra hozatalát jelenti, amely lehetővé teszi, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg válasszathassák meg.¹⁷

A felhasználóknak azonban esetenként nincs tudomásuk arról, hogy a műveknek e hálózatokra való letöltésével azokat egyidejűleg más felhasználóknak is továbbítják. Ezzel szemben a peer-to-peer hálózatok szokásos felhasználói csak hozzáférhetővé teszik azokat az eszközöket, amelyek lehetővé teszik e nyilvánossághoz közvetítés megvalósítását.

III.1.1. A nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tétel

A 2001/29 irányelv. cikkének (1) bekezdésében használt „nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tétel” kifejezés a szerzők kizárólagos jogának megnyilvánulási formája arra, hogy bármely „nyilvánossághoz közvetítést” engedélyezzenek, illetve megtiltsanak. E cikk (2) bekezdésében szereplő, a szomszédos jogok jogosultjait megillető kizárólagos jogot jelölő egyező kifejezésnek azonos jelentést kell tulajdonítani.¹⁸

A „hozzáférhetővé tétel” megállapításához azt, hogy az érintett felhasználó előzőleg egy minimális küszöbértéknek megfelelő számú szegmenst letöltött, nem szükséges bizonyítani, mivel ahhoz, hogy a „közvetítés cselekményéről”, következképpen a hozzáférhetővé tétel cselekményéről lehessen beszélni, végső soron az is elegendő, ha a művet úgy teszik a

¹⁷ Indítvány, 34. pont.

¹⁸ 2020. április 2-i Stim és SAMI-ítélet, C-753/18, EU:C:2020:268, 28. pont.

nyilvánosság számára hozzáférhetővé, hogy annak tagjai ahhoz az általuk egyénileg megválasztott helyről és időpontban – függetlenül attól, hogy élnek-e ezzel a lehetőséggel, vagy sem – hozzá tudjanak férni.¹⁹

A „közvetítési cselekmény” fogalma e tekintetben a védelem alatt álló művek közvetítésének valamennyi formájára vonatkozik az alkalmazott technikai eszköztől és eljárástól függetlenül.²⁰ Így bármely olyan cselekmény, amellyel a felhasználó a magatartása következményeinek teljes ismeretében védelem alatt álló művekhez vagy más teljesítményekhez ad hozzáférést, az irányelv e rendelkezéseinek értelmében vett hozzáférhetővé tétel cselekményének minősülhet még annak ellenére is, hogy a szegmensek töredékesek, és a letöltést követően is csak bizonyos százalékuk használható fel.

E fogalom a védelem alatt álló művek közvetítésének valamennyi formájára vonatkozik, az alkalmazott technikai eszköztől és eljárástól függetlenül.

Ahhoz, hogy a művek a „nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tétel” fogalma alá tartozzanak, a védelem alatt álló műveket vagy más teljesítményeket a nyilvánosság számára ténylegesen hozzáférhetővé kell tenni, e hozzáférhetővé tételnek meghatározatlan számú potenciális címzett felé kell irányulnia, és viszonylag jelentős számú egyént kell érintenie. Emellett – miként az EUB korábbi ítéleteiből következik – szükséges az is, hogy ez a korábban alkalmazottakhoz képest eltérő, speciális technikai módon, vagy ennek hiányában új, vagyis olyan közönség részére történjen, amelyet a szerzői jog vagy a szomszédos jogok jogosultja – amikor művének vagy más teljesítményeknek az eredeti nyilvánossághoz közvetítését engedélyezte – nem vett figyelembe.²¹

A peer-to-peer hálózatok kapcsán az EUB korábbi ítéletében már kimondta, hogy az olyan megosztóplatform interneten történő rendelkezésre bocsátása és üzemeltetése, amely a védelem alatt álló művekre vonatkozó metaadatok indexálásával és keresőmotor működtetésével e platform felhasználói számára lehetővé teszi, hogy e műveket megtalálják, és azokat egy ilyen hálózat keretében megosszák, a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett nyilvánossághoz közvetítésnek minősül, és mivel ilyen esetben a jogosultak engedélye nélkül közzétett művekről van szó, így új közönség számára történő hozzáférhetővé tételt jelent.²²

Esetünkben a peer-to-peer hálózatokon kicserélt szegmensek nem a művek, hanem az e műveket tartalmazó fájlok részei. Ezek a szegmensek csak az e fájlok BitTorrent protokoll szerinti továbbítására szolgáló eszközök. Nincs jelentősége annak a ténynek, hogy a továbbított szegmensek önmagukban használhatatlanok, mivel a művet tartalmazó fájlt, azaz a

¹⁹ 2018. augusztus 7-i Renckhoff-ítélet, C-161/17, EU:C:2018:634, 20. pont.

²⁰ 2017. november 29-i VCAST-ítélet, C-265/16, EU:C:2017:913, 42. pont.

²¹ 2019. december 19-i Nederlands Uitgeversverbond és Groep Algemene Uitgevers-ítélet, C-263/18, EU:C:2019:1111, 70. pont; 2021. március 9.-i VG Bild-Kunst és a Stiftung Preußischer Kulturbesitz-ítélet, C-392/19, ECLI:EU:C:2021:181, 32. pont.

²² Stichting Brein-ítélet, 45, 48. pont.

digitális formában megjelenő művet teszik hozzáférhetővé. Ha a nyilvánosság számára való hozzáférhetővé tétel joga tekintetében közömbös, hogy megvalósult-e mű továbbítása vagy sem, ez még inkább igaz azon műszaki eljárásra, amelynek révén ez a továbbítás megvalósul.²³

Mivel jelen ügyben a szegmensek nem egy műnek, hanem a művet tartalmazó fájlnek a részei, így az azt tartalmazó fájl elérhető lesz. Ezért annak, hogy az egyes fájlszegmensek önmagukban használhatatlanok, nincs jelentősége.

Ennek oka, hogy a fájlokat megosztó személy feltöltésével elérhetővé teszi a korábban a számítógépre letöltött szegmenseket. Segítségével a hálózat többi felhasználója által a fájl könnyen összeszerelhető. Ily módon minden személy hozzájárul ahhoz, hogy végül minden felhasználó a teljes fájlhoz hozzáférjen.

Mivel a peer-to-peer hálózatok felhasználóit a feltöltés-letöltés arányáról tájékoztatják, így e felhasználók által teljes körűen ismert, hogy az e hálózatokban való részvétel nem csupán a tartalom letöltését, hanem annak feltöltését is feltételezi. Ezért a szerzői jogok megsértését nem minimális mennyiségű letöltött fájlszegmens jelenti, hanem inkább minden olyan cselekmény, amellyel a felhasználó magatartása következményeinek teljes ismeretében hozzáférést biztosít a védett művekhez.

III.1.2. A hálózaton keresztül történő automatikus feltöltés

Az EUB egyik korábbi ítéletben hangsúlyozta, hogy a nyilvánossághoz közvetítés cselekményének értelmezése során jelentőséggel bír a felhasználó közreműködésének szándékos jellege,²⁴ mivel a fájlmegosztó szoftver konfigurációja miatti automatikus feltöltés – miután a szoftver e tulajdonságairól megfelelő tájékoztatást adott – nem játszik szerepet, mivel az érintettek annak teljes tudatában jártak el, és járultak hozzá magatartásuk következményeihez.

Abban az esetben azonban, ha megállapítást is nyerne, hogy valamely művet előzetesen – egy internetes oldalon a szerzői jog vagy a szomszédos jogok jogosultjának engedélyével – a letöltését megakadályozó korlátozó intézkedés nélkül tettek közzé, az a tény, hogy jelen ügyben a felhasználók egy peer-to-peer hálózat révén magánszerverre töltötték le az érintett művet tartalmazó fájlszegmenseket, majd e szegmenseket ugyanezen hálózaton belül feltöltés útján hozzáférhetővé tették, azt jelenti, hogy ezek a felhasználók döntő szerepet játszottak e műnek egy olyan közönséghez való közvetítésében, amelyet a szerzői jog vagy a szomszédos jogok jogosultja az eredeti nyilvánossághoz közvetítés engedélyezésekor nem vett figyelembe,²⁵ mivel az eredeti sokszorosítás lehetővé tételével nem gondolt további

²³ Indítvány, 48. pont.

²⁴ 2017. június 14-i Stichting-Brein-ítélet, C-610/15, EU:C:2017:456, 26. pont; 2017. április 26-i Stichting-Brein-ítélet, C527/15, EU:C:2017:300, 31. pont.

²⁵ Renckhoff-ítélet, 46., 47. pont.

fájlmegosztáson keresztül megvalósuló megosztásra. A szerzőt ért károk érvényesítéséhez szerzői jog által védett mű további felhasználása nem szükséges.

Miként az EUB ítélkezési gyakorlatában hangsúlyozta, az arányosság követelményét a digitális környezetben is fenn kell tartani egyfelől a szerzői jogok és szomszédos jogok jogosultjainak szellemi tulajdonuk védelméhez fűződő, az Alapjogi Charta 17. cikkének (2) bekezdése által biztosított érdeke,²⁶ másfelől a védelem alatt álló teljesítmények felhasználói érdekeinek és alapvető jogainak – különösen a charta 11. cikkében biztosított véleménynyilvánítás és tájékozódás szabadsága,²⁷ valamint a közérdek – védelme között.²⁸ Ezen egyensúly figyelmen kívül hagyása a 2001/29 irányelv fő célját sértené.

III.1.3. Az EUB első kérdésre adott válasza

E megfontolásokra tekintettel az EUB-nek az első kérdésre adott válasza szerint a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) és (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezés értelmében nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tételnek minősül az, ha valamely védelem alatt álló művet tartalmazó médiafájlnak egy peer-to-peer hálózat felhasználója által előzetesen letöltött szegmenseit az említett felhasználó végberendezéséről e hálózat más felhasználóinak ilyen berendezései felé feltöltik, jóllehet e szegmensek önmagukban csak egy bizonyos letöltési aránytól kezdve használhatók. Annak a ténynek, hogy a BitTorrent kliens fájlmegosztó szoftver beállításai miatt e feltöltést e szoftver automatikusan indítja el – amikor azon felhasználó, akinek a végberendezéséről az említett feltöltésre sor kerül, úgy regisztrált e szoftverre, hogy hozzájárult annak alkalmazásához, miután megfelelően tájékoztatták őt annak jellemzőiről – nincs jelentősége.

III.2. A kérdést előterjesztő bíróság második kérdése

E kérdés arra irányult, hogy a 2004/48 irányelvet úgy kell-e értelmezni, hogy az annak II. fejezetében előírt intézkedéseket, eljárásokat és jogorvoslatokat igénybe veheti-e az a személy, aki szerződés alapján bizonyos szellemi tulajdon-jogok jogosultja, azonban e jogokat maga

²⁶ 17. cikk A tulajdonhoz való jog. (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogszerűen szerzett tulajdonát birtokolja, használja, azzal rendelkezzen, és azt örökül hagyja. Tulajdonától senkit sem lehet megfosztani, kivéve, ha ez közérdekből, a törvényben meghatározott esetekben és feltételekkel, valamint az ezáltal elszenvedett veszteségeikért kellő időben fizetett méltányos összegű kártalanítás mellett történik. A tulajdon használatát, az általános érdek által szükségessé tett mértékben, törvénnyel lehet szabályozni.

²⁷ 11. cikk. A véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadsága (1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a véleményalkotás szabadságát, valamint az információk és eszmék megismerésének és közlésének szabadságát anélkül, hogy ebbe hatósági szerv beavatkozhatna, továbbá országhatárokon való tekintet nélkül. (2) A tömegtájékoztatás szabadságát és sokszínűségét tiszteletben kell tartani.

²⁸ VG Bild-Kunst-ítélet, 54. pont.

nem hasznosítja, hanem csak – a feltételezett jogsértőkkel szemben – kártérítési igényeket érvényesít.

A főtanácsnok megfogalmazásában a kérdés az volt, hogy a perbeli legitimáció kérdésének körében az olyan társaság, mint a Mircom, amely ugyan rendelkezik védelem alatt álló műveken fennálló bizonyos jogokkal, bár azokat nem hasznosítja, és tevékenysége csupán arra korlátozódik, hogy az e jogokat jelen esetben e művek peer-to-peer hálózatokon való hozzáférhetővé tételével megsértő személyektől kártérítést követel, részesülhet-e a 2004/48 irányelv II. fejezetében előírt intézkedések, eljárások és jogorvoslatok előnyeiben. Egyáltalán, egy ilyen szervezet tekinthető-e „kárt szenvedett” szervezetnek.²⁹

III.2.1. A szellemi tulajdon-jogok érvényesítése, a kérelmezésre jogosultak

A 2004/48 irányelv 4. cikkének *a)–d)* pontja az előírt, a szellemi tulajdon-jogok érvényesítésének biztosításához szükséges intézkedésekre, eljárásokra és jogorvoslatokra jogosult szereplők négy kategóriáját sorolja fel:

- a szellemi tulajdon-jogok jogosultjait,
- minden más személyt, aki ilyen jogok használatára jogosult, így különösen a licencvevőket,
- a közös jogkezelő szervezeteket, amelyek szabályszerűen elismert jogosultsággal rendelkeznek arra, hogy a szellemi tulajdon-jogok jogosultjait képviseljék,
- azon szakmai szervezeteket, amelyek szabályszerűen elismert jogosultsággal rendelkeznek arra, hogy a szellemi tulajdon-jogok jogosultjait képviseljék.

A rendelkezések nyújtotta kedvezményben az utóbbi három csoportba tartozó személyek csak az alkalmazandó tagállami jog erre vonatkozó előírása esetén részesülhetnek. E személyeknek közvetlenül érdekeltnek és keresetindításra jogosultnak kell lenniük, amennyiben az alkalmazandó jog erre lehetőséget teremt, az abban foglaltaknak megfelelően.³⁰

Az EUB értelmezése szerint jelen ügyben figyelmen kívül kell hagyni azt a lehetőséget, hogy a Mircom a 2004/48 irányelv 4. cikkének *c)* és *d)* pontja értelmében vett közös jogkezelő szervezet vagy szakmai szervezet, amely csak kártérítést követel e művek peer-to-peer hálózatokon való hozzáférhetővé tételével az e művekhez fűződő szerzői és szomszédos jogokat megsértő személyektől. Egyebekben nincs arra irányuló tilalom, hogy az érdekelt lemondjon a keresetekről, amennyiben nem tartja azokat célszerűnek, sem azt, hogy egyezség útján megoldást keressen azokban a jogvitákban, amelyekben a szerzői jogok megsértőivel áll szemben.

Ebben az összefüggésben azonban felhívta a figyelmet arra, hogy az e szervezetek tevékenységét az Unión belül harmonizáló és a 2014/26 irányelv szerinti, az Európai Bizottság

²⁹ Indítvány, 67. pont.

³⁰ 2018. augusztus 7-i SNB-REACT-ítélet, C-521/17, EU:C:2018:639, 39. pont.

által közzétett közös jogkezelő szervezeteket tartalmazó listán a Mircom neve nem szerepel.³¹

Az uniós jog általános jogelve szerint a jogalanyok e jog normáira csalárd módon vagy visszaélészerűen nem hivatkozhatnak. E jog jelen ügyre vonatkozó szabályozását nem lehet olyan mértékben kiterjeszteni, hogy az vonatkozzon az abból a célból végrehajtott ügyletekre, hogy csalárd módon vagy visszaélészerűen részesüljenek az uniós jog által biztosított előnyökből. Ez az eset valósul meg, amikor az uniós jogi rendelkezésekre nem e rendelkezések célkitűzéseinek megvalósítása érdekében hivatkoznak, hanem azért, hogy az uniós jog által biztosított előnyben részesüljenek, noha az ezen előny igénybevételéhez szükséges feltételek csak formálisan teljesülnek.³²

A Mircom azzal, hogy olyan felhasználási engedélyeket szerez meg, amelyeket nem áll szándékában alkalmazni, valójában visszaélészerűen kíván azokra hivatkozni a licencvevői jogállás megszerzése érdekében, amely lehetővé teszi számára az irányelvben előírt bírósági eljárásoknak arra irányuló megindítását, hogy a felhasználási engedélyek tárgyát képező műveken fennálló szerzői és szomszédos jogok megsértőinek az adatait megszerezze. Ezen adatok birtokában léphet kapcsolatba a jogsértőkkel annak érdekében, hogy bírósági eljárásokkal fenyegetse meg őket abból a célból, hogy peren kívüli egyezség címén átalányösszeget fizessenek részére.

E helyzetben a tagállami bíróságnak meg kell tagadnia a licencvevői jogálláson alapuló intézkedések, eljárások és jogorvoslatok kedvezményét.

Mivel az irányelv 4. cikke a szellemi tulajdon-jog jogosultjának minőségét illetően – tekintettel arra, hogy nem követeli meg, hogy az ilyen jogosult ténylegesen hasznosítsa szellemi tulajdon-jogait – e jogok hasznosításának elmaradása miatt nem zárható ki e rendelkezés hatálya alól, így a szellemi tulajdon-jogok használatára jogosult más személynek tekinthető, mert a jogosult engedélye az átruházott jogok tényleges hasznosítását nem feltételezte. E minősítést azonban az alkalmazandó jogszabályok rendelkezéseinek megfelelően vizsgálni kell, és a hivatkozást úgy kell érteni, mint amely egyaránt utal a releváns nemzeti szabályozásra és adott esetben az uniós szabályozásra is.³³

III.2.2. Intézkedések, eljárások

A Mircomot – mivel sem szerzői, sem szomszédos jogokkal az érintett művek tekintetében nem rendelkezett – licencvevőnek kell tekinteni.

Az EUB értékelése során kétségtelennek tartotta, hogy a szellemi tulajdon-jogok jogosultjait és az e jogok használatára jogosult személyeket főszabály szerint sérthetik a jogsértő

³¹ Ítélet, 66. pont

³² 2019. február 26-i N Luxembourg 1 és társai-ítélet, C-115/16, C-118/16, C119/16 és C-299/16, EU:C:2019:134, 96–98. pont.

³³ SNB-REACT-ítélet, 31. pont.

tevékenységek, amennyiben e tevékenységek megakadályozhatják az említett jogok rendes hasznosítását, vagy csökkenthetik az azokból származó bevételeket. Ugyanakkor az is lehetséges, hogy valamely személy, bár szellemi tulajdon-jogokkal rendelkezik, ténylegesen arra szorítkozik, hogy saját nevében és javára behajtja a más szellemi tulajdon-jogok jogosultjai által neki engedményezett követelések címén járó kártérítést.³⁴

Az irányelv nem követeli meg, de nem is zárja ki, hogy a szellemi tulajdon-jogok megsértéséhez kapcsolódó követelések engedményesének e jogosultságát a tagállam belső jogszabályaiban elismerje. A megsértett jogok jellegét a követelések átruházása önmagában nem érintheti. Ha a szellemi tulajdon-jogok jogosultja úgy dönt, hogy a kártérítés behajtását követelések átruházása vagy más jogi aktus útján egy erre szakosodott vállalkozás igénybevételével hajtja végre, nem részesülhet kedvezőtlenebb bánásmódban, mint az ilyen jogok egy másik jogosultja, aki e jogok személyes érvényesítése mellett dönt.

III. 2.3. Tájékoztatáshoz való jog a szellemi tulajdon megsértése miatt indított eljárásban

A kérdést előterjesztő bíróság kétségeit fejezte ki az iránt, hogy a Mircomnak valójában szándékában állt-e kártérítési keresetet indítani, mivel az 500 eurós általános kártérítés megszerzése céljából általában csak egységesség útján történő rendezést javasolt.

A főtanácsnok szerint jelen ügy tényállása egyszerűen tartozik a személyes adatok védelméről szóló GDPR és az elektronikus hírközlési adatvédelemről szóló 2002/58 irányelv³⁵ hatálya alá, mivel a kezelt IP-címek mind személyes adatoknak, mind forgalmi adatoknak minősülnek.³⁶ Következésképpen nem állapítható meg, hogy a szellemi tulajdon védelmének a 2004/48 irányelv által létrehozott rendszerében e gyakorlat tilos lenne.³⁷

Az EUB korábbi ítéletében már kimondta, hogy a 2004/48 irányelv 8. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az alkalmazandó az olyan helyzetre, amelyben a szellemi tulajdon-jog megsértésének megállapításával végződő, jogerősen lezárt eljárást követően a felperes külön eljárás keretében kér az e jogot sértő áruk vagy szolgáltatások eredetéről és terjesztési hálózatairól tájékoztatást.³⁸ Ezzel egyértelművé tette, hogy elvben azok a személyek, akiknek csak szerződéses jogaik vannak a szellemi tulajdon használatára, jogosultak a vonatkozó irányelvi jogorvoslatra és a tájékoztatási jogból fakadó információhoz.

Jelen esetben a felperes az internet-hozzáférést nyújtó szolgáltatótól, amely üzletszerűen nyújtott szolgáltatásokat jogsértő tevékenységekhez, olyan információkat kért, amelyek

³⁴ Ítélet, 72. pont.

³⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/58/EK irányelve (2002. július 12.) az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről (elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv).

³⁶ 2020. október 6-i La Quadrature du Net és társai-ítélet, C-511/18, C-512/18 és C-520/18, EU:C:2020:791, 152. pont.

³⁷ Indítvány, 113. pont.

³⁸ 2017. január 18-i NEW WAVE CZ-ítélet, C-427/15, EU:C:2017:18, 28. pont.

ügyfelei azonosítását teszik lehetővé a feltételezett jogsértőkkel szembeni keresetindítás céljából.

Az előterjesztett tájékoztatás iránti kérelem önmagában nem tekinthető elfogadhatatlannak, azonban a 2004/48 irányelv 8. cikkének (1) bekezdése szerint az ilyen kérelemnek indokoltnak és arányosnak kell lennie, és nem szabad visszaélészerűen benyújtani. Annak vizsgálata azonban, hogy az ilyen kérelmet benyújtó társaság által konkrétan megfogalmazott kérelem megalapozott-e, már a kérdést előterjesztő bíróság feladatát képezi.

III.2.4. Üzletszerűen elkövetett cselekmény

Az EUB döntése szerint azt a feltételt, amely szerint a jogsértéseket üzletszerűen kell elkövetni, csak az irányelv 6. cikkében előírt bizonyítékokra, a 8. cikkében előírt tájékoztatáshoz való jogra és a 9. cikkében előírt ideiglenes és óvintézkedésekre vonatkozó intézkedésekre kell alkalmazni. Ez nem érinti annak lehetőségét, hogy a tagállamok ezen intézkedéseket nem üzletszerűen elkövetett cselekmények tekintetében is alkalmazzák, azonban ez a feltétel a sértett fél jogsértővel szembeni – a 2004/48 irányelv 13. cikkében megjelölt – kártérítés iránti kérelmeire nem alkalmazható. Ennek értelmében az egyéni elkövetőket kötelezhetik arra, hogy a szellemi tulajdon-jog jogosultja számára a jogai megsértése folytán elszenvedett tényleges kárnak megfelelő kártérítést fizessenek, amennyiben tudták, vagy kellő gondosság mellett tudniuk kellett volna, hogy jogsértést valósítanak meg.³⁹ A tájékoztatás iránti kérelem keretében az a kitétel, amely szerint a jogsértéseket üzletszerűen kell elkövetni, többek között akkor teljesülhet, ha a feltételezett jogsértőtől eltérő személy „üzletszerűen nyújtott szolgáltatásokat jogsértő tevékenységekhez”.⁴⁰

Azokban az esetekben, amelyekben a jogsértő úgy fejtette ki tevékenységét, hogy nem tudta, vagy kellő gondosság mellett nem kellett tudnia, hogy jogsértést valósít meg, a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a bíróságok rendeljék el a gazdagodás megtérítését vagy kártérítés fizetését, amelynek összegét előre meghatározhatják.⁴¹

A 2004/48 irányelv 3. cikke általános kötelezettséget ír elő többek között annak biztosítására, hogy azok az intézkedések, eljárások és jogorvoslatok, amelyek az irányelv által szabályozott szellemi tulajdon-jogok – köztük a tájékoztatáshoz való jog – érvényesítésének biztosításához szükségesek, méltányosak és igazságosak legyenek, valamint hogy azokat úgy alkalmazzák, hogy a velük való visszaélés esetére biztosítékok álljanak rendelkezésre.

Mivel ez az ügy tényállása értékelésének részét képezi, ezért a kérdést előterjesztő bíróság hatáskörébe tartozik. Feladata annak vizsgálata, hogy a Mircom visszaélt-e a 2004/48

³⁹ Ítélet, 88, 89. pont.

⁴⁰ Ítélet, 90. pont.

⁴¹ 2004/48 irányelv 13. cikk (2) bekezdés.

irányelv 3. cikke értelmében vett intézkedésekkel, eljárásokkal és jogorvoslatokkal, valamint adott esetben az e társaság által előterjesztett kérelem elutasítása.⁴²

E bíróság e célból többek között elemezheti a Mircom működési módját, ennek során értékelve azt, hogy milyen módon javasol egyezséget a feltételezett jogsértőknek, és ellenőrizve, hogy valóban nyújt-e be keresetet az egyezség útján történő rendezés megtagadása esetén. Vizsgálhatja azt is, hogy az adott ügy valamennyi sajátos körülményére tekintettel úgy tűnik-e, hogy a Mircom valójában az állítólagos jogsértések miatti, egyezségre irányuló javaslatok címén arra törekszik, hogy az érintett felhasználóknak a jelen esethez hasonló peer-to-peer hálózatban való részvételéből anyagi jövedelemhez jusson anélkül, hogy konkrétan próbálná leküzdeni az e hálózat által okozott szerzői jogi jogsértéseket.

E körben figyelemmel lehet arra, hogy a jogosult jelen van-e és békés megoldásokat javasol-e az állítólagos jogsértésekre, vagy valójában gazdasági bevételt kíván elérni az érintett felhasználóknak a peer-to-peer hálózathoz való csatlakozásából ahelyett, hogy az ebből eredő szerzői jogi jogsértések ellen kifejezetten harcolna. Amennyiben a tagállami bíróság megállapítja, hogy a jogok e szervezet általi megszerzésének kizárólagos célja e jogosultág megszerzése volt, e szervezet nem jogosult arra, hogy az irányelvi intézkedések, eljárások és jogorvoslatok előnyeiből részesüljön.

III.2.5. Az EUB második kérdésre adott válasza

Az EUB ítéleti rendelkezése szerint a 2004/48 irányelvet úgy kell értelmezni, hogy a II. fejezetében előírt intézkedéseket, eljárásokat és jogorvoslatokat főszabály szerint igénybe veheti az a személy, aki szerződés alapján bizonyos szellemi tulajdon-jogok jogosultja, e jogokat azonban maga nem hasznosítja, hanem csak kártérítési igényeket érvényesít feltételezett jogsértőkkel szemben, kivéve ha 3. a cikk (2) bekezdésében előírt általános kötelezettség értelmében és egy átfogó és részletes vizsgálat alapján bizonyítást nyer, hogy kérelme visszaélésszerű. Továbbá, az irányelv 8. cikkére alapított tájékoztatás iránti kérelmet illetően, e kérelmet akkor is el kell utasítani, ha az nem indokolt vagy nem arányos, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.⁴³

III.3. A harmadik és a negyedik kérdéstről

A harmadik és a negyedik kérdés a Mircomhoz hasonló gazdasági szereplők helyzetének különböző vonatkozásait érintette, az e jogok tiszteletben tartására, valamint a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós jogi rendelkezésekkel összefüggésben.

⁴² Ítélet, 93, 95. pont.

⁴³ Ítélet, 94–95. pont.

III.3.1. A kérdést előterjesztő bíróság harmadik kérdése

Az előterjesztő bíróság harmadik kérdésével arra kért választ, hogy jelentőséggel bír-e a tényállásban ismertetett körülmények – egyrészt a szellemi tulajdon-jogok érvényesítése, másrészt az Alapjogi Charta által biztosított jogok és szabadságok, például a magánélet tisztelgetben tartása és a személyes adatok védelme – egymással szembeni megfelelő mérlegelése, különösen az arányossági vizsgálat keretében.

III.3.1.1. A szellemi tulajdon-jogok érvényesítése

Az előzők alapján rögzíthető, hogy védelem alatt álló művet tartalmazó fájl szegmenseinek peer-to-peer hálózaton nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tétele az e műre vonatkozó szerzői és szomszédos jogok jogosultjának kizárólagos joga, és ha arra e jogosult engedélye nélkül kerül sor, az e kizárólagos jogot sérti. Pusztán a letöltés ténye önmagában is kellőképpen valószínűsíti a szerzői vagy szomszédos jogok vélhető megsértését. Ennek ténye az internetkapcsolat szolgáltatójának oldaláról megfelelő indokul szolgálhat az internetkapcsolatok jogosultjainak személyazonosságára vonatkozóan kért adatok továbbítására.

Az internetkapcsolat jogosultja saját védelme érdekében azonban bizonyítékokat terjeszthet elő annak bizonyítása érdekében, hogy a jogsértés nem tőle ered. Ő a fájlokat csupán letöltötte, anélkül, hogy azokat a hálózat többi felhasználója részére hozzáférhetővé tette volna, illetve hogy az automatikus hozzáférhetővé tételről nem volt tudomása. A személyes adatok védelme azonban nem jelenthet mentesülési lehetőséget a méltányos kártérítési eljárás megindításához szükséges információk hozzáférhetővé tétele iránti indokolt kérelmek teljesítése alól.

A Mircom jogosultsági körébe tartozó filmek megosztására használt internetkapcsolatok jogosultjai nevének hozzáférhetővé tétele e filmek kifejező címei miatt a GDPR 9. cikke értelmében a természetes személy szexuális életére vagy szexuális irányultságára vonatkozó adatok kezelésének minősül, az ilyen adatkezelés e rendelet 9. cikkének (1) bekezdése értelmében főszabály szerint tilos.⁴⁴

Az EUB döntése szerint az ilyen internetkapcsolatok jogosultjai nevének a megosztásból eredő káron alapuló kártérítési kereset keretében történő hozzáférhetővé tétele e rendelet 9. cikkének (1) bekezdésével nem ellentétes.

III.3.1.2. Az érintett személy azonosíthatósága

Az EUB ítéletében foglaltak szerint a fájlmegosztó személyek dinamikus IP-címeinek a jogosult vagy a nevében eljáró harmadik fél általi tárolása – feltéve, hogy a jogosult rendel-

⁴⁴ Indítvány, 107. pont.

kezik jogi eszközökkel, amelyek lehetővé teszik számára, hogy azonosítsa az érintett személyeket azon további információk alapján, amelyekkel a távközlési vállalat rendelkezik ezekkel az emberekkel kapcsolatban – adatfeldolgozásnak minősül. Jelen ügyben a Mircom esetében is ez a helyzet.

A kérdést előterjesztő bíróság a Mircom keresetindítási szándékát illetően kételyeit fejezte ki. Megítélése szerint inkább arról volt szó, hogy az érintett személyeket az egyezsége vonatkozó ajánlatának elfogadására kívánta ösztönözni.

Az egyezés megkísérlése – gyakran, a szó szoros értelmében – a kereset megindításának előfeltétele. Az egyezségkötésnek azonban feltétele – a kereset megindításához hasonlóan – a feltételezett jogsértő nevének és címének megismerése.

Mivel az irányelv előírása, hogy a tájékoztatáskérésnek indokoltnak és arányosnak kell lenni, az előterjesztő bíróságnak a Mircom működési módjára tekintettel figyelembe kell vennie, hogy e társaság – mivel nem áll szándékában ezen engedélyek hasznosítása – ténylegesen nem szenvedne olyan kárt, amelynek megtérítését kártérítés és költségei vonatkozásában a későbbiekben kérhetné.⁴⁵

Annak ténye, hogy a Mircom a kártérítés összegét az egyes esetek sajátos körülményeinek figyelembevételével, átalányjelleggel, személyenként 500 euróra értékelte, továbbá az egyezés megtagadása esetén fennálló keresetindítási szándékát illető kétségek, lehetővé teszik annak feltételezését, hogy a Mircom tájékoztatáskérése visszaélészerű módon, nem a kárral arányos mértékű kártérítés megszerzésének, hanem az egyezsége irányuló javaslat címén valamiféle váltságdíj kikényszerítésének célját szolgálja.⁴⁶

Mivel keresethatósági joga kizárólag a nemzeti jogon alapulna, tájékoztatáskérését a kérdést előterjesztő bíróságnak e jog alapján kellene értékelnie. Erre tekintettel azonban keresete alaptalan, a kérelme indokolatlan is lehet. A nemzeti bíróságnak tehát meg kell tagadnia az irányelv 8. cikkében előírt tájékoztatáshoz való jogot, ha a jogvita körülményeire tekintettel azt állapítja meg, hogy a tájékoztatáskérés indokolatlan vagy visszaélészerű.

III.4. A kérdést előterjesztő bíróság negyedik kérdése

A kérdést előterjesztő bíróság negyedik kérdésével arra várt választ, hogy a GDPR 6. cikke (1) bekezdésének f) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy a személyes adatok jogszerű kezelésének minősül a védelem alatt álló művek peer-to-peer hálózatokon történő megosztásához használt internetkapcsolatok jogosultjai IP-címeinek oly módon történő rögzítése, ahogyan azt a Media Protector a Mircom nevében végezte.

Másként fogalmazva, a kérdés annak megválaszolásában kért segítséget, hogy igazolható-e a tényállás szerinti körülmények között az általános adatvédelmi rendelet előírása alap-

⁴⁵ Indítvány, 115. pont.

⁴⁶ Indítvány, 120. pont.

ján⁴⁷ egy „seedelő boly” fel- és visszatöltő (arányjavító) IP-címeinek szisztematikus rögzítése és általános jellegű további kezelése a licencvevő és megbízásából egy harmadik fél által.

III.4.1. Az adatok fel és letöltése

A kérdés kapcsán mindenekelőtt rögzíteni kell, hogy a peer-to-peer hálózatok fájlmegosztó hálózatokként való működtetéséhez, a letöltés lehetőségének megszerzéséhez feltöltéseket kell alkalmazni, ezért az indexelő oldalak megkövetelik a felhasználóktól a feltöltés és a letöltés közötti bizonyos arány betartását.

Mivel azonban önmagában az adatállomány szegmenseinek a letöltésük időpontjában történő feltöltése a megkövetelt arány fenntartásához nem elegendő, ezért a feltöltéseknek a letöltés idejét meg kell haladniuk. Az ügyben a felhasználók teljes mértékben tisztában voltak azzal, hogy a peer-to-peer hálózatokban való részvétel nem csupán a tartalom letöltését, hanem annak feltöltését is feltételezi.⁴⁸ Arányuk számítása során a hozzáférhetővé tétel nem elegendő, kizárólag a tényleges feltöltést kell figyelembe venni.

III.4.2. A személyes adatok kezelését igazoló jogos érdek

A fájlmegosztást végző személyek dinamikus IP-címeinek jogszerű tárolása adatfeldolgozásként három kumulatív feltétel mellett engedélyezett:

- az adatkezelő vagy valamely harmadik fél jogos érdekének érvényesítése,
- a személyes adatok kezelése valamely jogos érdek érvényesítéséhez szükséges, és
- az adatvédelemmel érintett személy érdekei vagy alapvető szabadsága és jogai nem magasabb rendűek.⁴⁹

Ebben az összefüggésben is szükséges a személyes adatok feldolgozása, mivel a fájlmegosztást üzemeltető személy azonosítása gyakran csak az IP-cím és a távközlési társaság által továbbított információk alapján lehetséges. Bár e cselekmény nem mindig a jogosulttól ered, azonban információkat tud szolgáltatni az elkövetésért felelős személyre vonatkozóan, vagy az internetkapcsolata segítségével elkövetett cselekményekért saját maga köteles felelősséget vállalni.⁵⁰

Ami a jogos érdek érvényesítésére vonatkozó feltételt illetően az EUB ítéletében írtak szerint jogosnak fogadható el, az adatkezelő vagy harmadik fél ahhoz fűződő érdeke, hogy a tulajdonában állítólagosan kárt okozó személyre vonatkozó személyes adathoz jusson annak érdekében, hogy kártérítési keresetet indíthasson. A követelések érvényesítése és a fájlmegosztás miatti kártérítési igények érvényesítése ilyen jogos érdekeket képviselhet.

⁴⁷ 2016/679 rendelet 6. cikk (1) bekezdése első albekezdésének f) pontja.

⁴⁸ Indítvány, 47., 56. pont.

⁴⁹ 2017. május 4-i Rigas satiksme-ítélet, C-13/16, EU:C:2017:336, 28. pont.

⁵⁰ 2018. szeptember 18-i Bastei Lübbe-ítélet, C149/17, EU:C:2018:841.

Ezt az értelmezést erősíti meg a GDPR 9. cikke (2) bekezdésének *e*) és *f*) pontja annak előírásával, hogy a személyes adatok bizonyos típusai – többek között a természetes személyek szexuális életére vagy szexuális irányultságára vonatkozó adatok – kezelésének tilalma nem alkalmazható abban az esetben, ha az adatkezelés olyan személyes adatokra vonatkozik, amelyeket az érintett kifejezetten nyilvánosságra hozott, vagy többek között jogi igények előterjesztéséhez, érvényesítéséhez, illetve védelméhez szükséges.⁵¹

A követelések szabályszerű behajtása e rendelet 6. cikke (1) bekezdése első albekezdésének *f*) pontja értelmében vett személyes adatok kezelését igazoló jogos érdeknek minősülhet.⁵² Ahhoz azonban, hogy az ilyen adatkezelés indokolt legyen, az engedményesnek a továbbiakban ezeket az adatokat a megszerzett követelések adósainak azonosítása érdekében kell felhasználnia. Következésképpen az adatkezelés indokolt jellege az IP-címekkel azonosított internetkapcsolatok jogosultjai nevének közlése iránti kérelem sorsától függ.⁵³ Ennek szükségessége kapcsán az EUB rögzítette, hogy a személyes adatok védelmének elve alóli kivételeknek és ezen elv korlátozásainak a feltétlenül szükséges határokon belül kell maradnia.⁵⁴ E feltétel a jelen ügyben teljesülhet, mivel az internetkapcsolat jogosultjának azonosítása gyakran csak az IP-cím és az internet-hozzáférést nyújtó szolgáltató által nyújtott információk alapján lehetséges.⁵⁵

III.4.3. Az egymással ellentétes jogok és érdekek

Az egymással ellentétes jogok és érdekek súlyozása főszabály szerint az adott eset sajátos körülményeitől függ.⁵⁶ A köztük lévő megfelelő egyensúly megteremtését lehetővé tevő mechanizmusokat maga a 2002/58 irányelv határozza meg. Ezeket a körülményeket a nemzeti bíróságoknak kell megvizsgálniuk és figyelembe venniük.

Jelen esetben az irányelv rendelkezései pontosítják és kiegészítik a rendeletet azon nemzeti rendelkezések harmonizálása érdekében, amelyekre többek között azért van szükség, hogy biztosítsák az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezelése vonatkozásában az alapvető jogok és szabadságok védelmének egyenértékű szintjét, különös tekintettel a magánélethez való jogra.⁵⁷

A GDPR lehetővé teszi, hogy az adatkezelőre vagy adatfeldolgozóra alkalmazandó uniós és tagállami jog jogalkotási intézkedésekkel korlátozza az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok bizalmas jellegére vonatkozó kötelezettség hatályát, ha az ilyen korláto-

⁵¹ Ítélet, 108. pont.

⁵² 2012. november 22-i Probst-ítélet, C-119/12, EU:C:2012:748, 19. pont.

⁵³ Indítvány, 131. pont.

⁵⁴ Rígas satiksme-ítélet, 30. pont.

⁵⁵ Ítélet, 110. pont.

⁵⁶ Rígas satiksme-ítélet, 31. pont.

⁵⁷ 2018. október 2-i Ministerio Fiscal-ítélet, C-207/16, EU:C:2018:788, 31. pont; La Quadrature du Net és társai-ítélet, 102. pont.

zás tiszteletben tartja az alapvető jogok és szabadságok lényeges tartalmát, valamint mások jogainak és szabadságainak védelméhez, valamint polgári jogi követelések érvényesítéséhez szükséges és arányos intézkedés egy demokratikus társadalomban.⁵⁸

Az elektronikus hírközlési eszközök felhasználói számára a magánélet tiszteletben tartásához és a személyes adatok védelméhez való alapvető jogokat konkretizáló irányelv 5. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamok megtiltják a közlések és az azokra vonatkozó forgalmi adatok felhasználókon kívüli személyek által történő, az érintett felhasználó hozzájárulása nélküli meghallgatását, lehallgatását, tárolását vagy más módon történő elfogását vagy megfigyelését, kivéve ha az ilyen személy az ezen irányelv 15. cikkének (1) bekezdésével összhangban jogszerűen jár el.⁵⁹

Az előfizetőkre és felhasználókra vonatkozó, a nyilvános hírközlő hálózat vagy nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtója által kezelt és tárolt forgalmi adatokat törölni vagy anonimá tenni, ha a közlés továbbításához már nem szükségesek. Ahhoz azonban, hogy úgy lehessen tekinteni, hogy a GDPR feltételeinek megfelelően jogszerű az azon személyek IP-címeinek rögzítése, akiknek az internetkapcsolatait védelem alatt álló műveket tartalmazó fájlok szegmenseinek peer-to-peer hálózatokra való feltöltésére használták, különösen azt kell megvizsgálni, hogy ez az adatkezelés a 2002/58 irányelv vonatkozó rendelkezéseinek megfelelő-e.

A Telenet általi utólagos adatkezelést illetően – amely az IP-címek jogosultjainak azonosításából és e jogosultak nevének és postacímének a Mircommal való közléséből áll – megállapítható, hogy a 2004/48 irányelv 8. cikkének megfelelően a jogsértő tevékenységekben részt vevő felhasználók nevének és címének közlésére korlátozott kérelem megfelel a szellemi tulajdon-jogok jogosultjainak tájékoztatáshoz való joga és e felhasználók személyes adatainak védelméhez való jog közötti megfelelő egyensúly megteremtésére irányuló célnak.⁶⁰

Az ilyen adatok ugyanis önmagukban véve rendszerint nem teszik lehetővé sem a lebonyolított közlések napjának, időpontjának, időtartamának és címzettjeinek, sem pedig annak a megismerését, hogy ezekre a közlésekre hol, illetve milyen gyakran került sor bizonyos személyekkel egy adott időszakban. Ezért e felhasználók elérhetőségein – például a személyazonosságukon és a címükön – kívül nem szolgálnak semmilyen információval az adott közlésekkel kapcsolatban, következésképpen a magánéletükkel kapcsolatban sem.

⁵⁸ 2008. január 29-i Promusicae-ítélet, C-275/06, EU:C:2008:54, 53. pont.

⁵⁹ Ha az ilyen jellegű korlátozás – a 95/46/EK irányelv 13. cikkének (1) bekezdése szerint – egy demokratikus társadalomban szükséges, megfelelő és arányos intézkedésnek minősül a nemzetbiztonság (vagyis az állam biztonsága), a nemzetvédelem és a közbiztonság védelme érdekében, valamint a bűncselekmények, illetve az elektronikus hírközlési rendszer jogosulatlan használata megelőzésének, kivizsgálásának, felderítésének és üldözésének a biztosítása érdekében.

⁶⁰ 2020. július 9-i Constantin Film Verleih-ítélet, C-264/19, EU:C:2020:542, 37. és 38. pont.

Az ezen adatokat érintő intézkedéssel járó beavatkozás főszabály szerint nem minősíthető súlyosnak.⁶¹

Jelen ügyben a Mircom tájékoztatás iránti kérelme azt feltételezi, hogy a Telenet megfeleltette a javára rögzített dinamikus IP-címeket a Telenet által e felhasználóknak kiosztott IP-címeknek, amelyek lehetővé tették e felhasználóknak az érintett peer-to-peer hálózatban való részvételét.

Miként az EUB megállapította, a tájékoztatásra jogosult személyeket megillető adatok védelméhez való jog valamennyi személy azon alapjogának a része, hogy a rá vonatkozó személyes adatokat védelemben részesítsék, miként azt a GDPR biztosítja, mivel a 2004/48 irányelv által előírt intézkedések alkalmazása a GDPR-t és a 2002/58 irányelvet nem érinteti.⁶²

III.4.4. Az információhoz és a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok és a személyes adatok védelme

A fentiek azzal összegezhetők, hogy az eset egyedi sajátosságaitól függően az IP-címek rögzítése az információigénylés előkészítése során a szerzői jogok megsértésének folytatására irányuló jogos érdekek alapján lehetséges.

E tekintetben az EUB korábbi ítéletében már rögzítette, hogy bár a 2004/48 irányelv 8. cikkének a 2002/58 irányelv 15. cikke (1) bekezdésével és a 95/46 irányelv 7. cikkének f) pontjával együttesen értelmezett (3) bekezdésével nem ellentétes az, ha a tagállamok a személyes adatok magánszemélyekkel való közlésére vonatkozó kötelezettséget állapítanak meg a szerzői jogok megsértése miatti polgári peres eljárás indításának lehetővé tétele érdekében. Ilyen kötelezettséget azonban a tagállamok számára nem ír elő.⁶³ Ugyanakkor hangsúlyozta, hogy a GDPR nem ír elő olyan kötelezettséget a távközlési társaságok számára sem, hogy azok ügyfeleik személyes adatait harmadik személyeknek továbbítsák, hogy a polgári bíróságok előtt lehetővé tegyék a szerzői jogok megsértésének bizonyítását. Így az irányelv alapján biztosított e hatáskörnek megfelelő kötelezettség csak a nemzeti jogból eredhet.

Az olyan internet-hozzáférést nyújtó szolgáltató, mint a Telenet, csak a 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdésében szereplő olyan intézkedés alapján kötelezhető ilyen közlésre, amely korlátozza többek között az ezen irányelv 5. és 6. cikkében előírt jogok és kötelezettségek hatályát.

⁶¹ 2021. március 2-i Prokuratuur-ítélet, (Az elektronikus hírközlési adatokhoz való hozzáférés feltételei), C-746/18, EU:C:2021:152, 34. pont.

⁶² 2015. július 16-i Coty Germany-ítélet, C-580/13, EU:C:2015:485, 30–31. pont.

⁶³ 2012. április 19-i Bonnier Audio és társai-ítélet, C-461/10, EU:C:2012:219, 55. pont, Rīgas satiksme-ítélet, 34. pont.

Jelen ügyben a Mircom által közölni kért IP-címek Telenet általi megőrzésének, valamint a Mircom e címekhez való esetleges hozzáférése jogi alapjának fennálltát a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia. Amennyiben e vizsgálatokból az következne, hogy a Mircom keresetösséjogi joggal rendelkezik, és tájékoztatás iránti kérelme indokolt, arányos és nem visszaélészerű, meg kell állapítani, hogy a fent említett adatkezelések a GDPR értelmében jogszerűek.⁶⁴ Ebből következően a védelem alatt álló műveknek a peer-to-peer hálózatokon való engedély nélküli megosztása által okozott károk megtérítése iránti kérelem céljából rögzíteni kell az e hálózatok felhasználóinak IP-címeit.

Az adatkezelő vagy harmadik személy jogos érdekének érvényesítésére vonatkozó feltétel szorosan összefügg az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második és harmadik kérdés keretében hivatkozott körülményekkel és azoknak a kérdést előterjesztő bíróság általi értékelésével.

Amennyiben a kérdést előterjesztő bíróság e kérelmet indokolatlannak vagy visszaélészerűnek tekinti, az e kérelemnél régebbi IP-címek rögzítése nem tekinthető jogos érdek érvényesítése céljából megvalósítottnak. Ilyen esetben azonban az IP-címek már nem személyes adatok, és a GDPR rendelkezései nem alkalmazhatók.

A követeléseknek az engedményes általi szabályszerű behajtása a GDPR 6. cikke (1) bekezdésének *f*) pontja értelmében vett személyes adatok kezelését igazoló jogos érdeknek minősülhet. Ahhoz azonban, hogy az ilyen kezelés indokolt legyen, az engedményesnek a továbbiakban képesnek kell lennie arra, hogy ezeket az adatokat a megszerzett követelések adósainak azonosítása érdekében felhasználja. Azon feltételt illetően, hogy az adatvédelem által érintett személy jogai és alapvető szabadságai nem előzhetik meg a személyes adatok kezelésének alapjául szolgáló jogos érdeket, rögzíteni kell, hogy az adott ügy olyan esetleges sajátos körülményeiről van szó, amelyek miatt az adatkezelés a jogos érdek fennállása ellenére sem jogszerű.⁶⁵ Annak értékelése, hogy ilyen különleges körülmények fennállnak-e, a hatáskörrel rendelkező tagállami bíróság feladata.

III.4.5. Az EUB harmadik és negyedik kérdésre adott válasza

A fenti megfontolásokra tekintettel az EUB a harmadik és a negyedik kérdésre adott válasza szerint a 2016/679 rendelet 6. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdésével együttesen értelmezett *f*) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal főszabály szerint nem ellentétes sem a szellemi tulajdon-jogok jogosultja által, valamint az ő nevében harmadik fél által peer-to-peer hálózatok olyan felhasználói IP-címeinek szisztematikus rögzítése, akiknek az internetkapcsolatait állítólagosan jogsértő tevékenységek végzésére használták, sem e felhasználók nevének és postacímének e jogosulttal vagy

⁶⁴ Ítélet, 131. pont.

⁶⁵ Indítvány, 132. pont.

harmadik féllel való közlése annak lehetővé tétele érdekében, hogy e jogosult vagy e harmadik fél valamely polgári bíróság előtt az e felhasználók által állítólagosan okozott kár miatti kártérítési keresetet nyújtson be, feltéve azonban, hogy az említett jogosult vagy ilyen harmadik fél erre irányuló kezdeményezései és kérelmei indokoltak, arányosak és nem visszaélészerűek, és jogi alapjukat a 2002/58 irányelv 15. cikkének (1) bekezdése értelmében vett nemzeti jogszabályi intézkedés képezi, amely korlátozza az ezen irányelv 5. és 6. cikkében foglalt szabályok hatályát.

IV. ÖSSZEGZÉS

Az EUB jelen ítéletét újabb ítélkezési gyakorlatára tekintettel⁶⁶ kell értelmezni, amely a tagállamok azon kötelezettségére helyezi a hangsúlyt, hogy a szellemi tulajdon-jogok jogosultjai számára az e jogok megsértéséből eredő károk megtérítésének tényleges lehetőségeit biztosítsák.

Felhasználók IP-címeinek szisztematikus rögzítése, valamint nevüknek és postacímüknek a szellemi tulajdon-jogok jogosultjával vagy harmadik féllel történő közlése kártérítési kereset benyújtásának lehetővé tétele érdekében bizonyos feltételek mellett elfogadható. A szellemi tulajdon-jogok jogosultjának tájékoztatás iránti kérelme nem lehet visszaélészerű, továbbá indokoltnak és arányosnak kell lennie.

Az EUB egy korábbi döntésében már kimondta, hogy egy fájlmegosztó platform működése ellentétes lehet a szerzői joggal.⁶⁷ Jelen ítéletével azt is világossá tette, hogy az ilyen hálózatban való részvétel és a fájlsejtmensek feltöltése a szerzői joggal ellentétes hozzáférést is jelenthet. Tárgyi ügyben hozott ítélete megkönnyíti a szerzői jogok érvényesítését.

Megállapítása szerint a 2002/58 és a 2004/48 irányelvek átültetése során a tagállamoknak ügyelniük kell arra, hogy ezen irányelvek olyan értelmezésére kell támaszkodniuk, amely lehetővé teszi az uniós jogrend által védett különböző alapvető jogok megfelelő egyensúlyának biztosítását.

Az EUB döntései közvetlenül alkalmazható jogként kezelendők. Az elsődleges és a másodlagos, uniós jogi normák mellett „az uniós jog harmadik rétegét az Európai Unió Bírósága által kialakított, és sokszor jogszabályokká szilárduló állandó joggyakorlata – esetjoga – képezi”.⁶⁸ Döntéseit úgy kell tekinteni, mint ami ésszerűen és logikusan, egy létező és korábban rögzített jogszabályból ered. A jogforrás rendelkezései azonban esetenként nem egyértelműek. A problémát csak fokozza az olyan eset, amikor – mint jelen esetben is – több jogforrás rendelkezéseit kellett egymásra tekintettel értelmezni. Bár az EUB jogértelmezésére a szerződő felek mindegyikének figyelemmel kell lennie, mindezek ellenére sem állítható, hogy az EUB ítélkezése jogalkotás, ítéletei pedig jogforrások lennének.

⁶⁶ VG Bild-Kunst-ítélet.

⁶⁷ Stichting Brein-ítélet.

⁶⁸ *Blutman László*: Az Európai Unió joga a gyakorlatban. HVG–ORAC, Budapest, 2014, 1.3.2. alfejezet.

Jelen ügyben az előzetes döntéshozatali eljárás a felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezte. A belgiumi vállalkozások jogvitáiban eljáró antwerpeni bíróság feladata az EUB jelen jogértelmezése fényében a döntés szempontjából lényeges kérdések megválaszolása.

* * *

A Mircom vállalkozás és a Telenet BVBA ügyében a vállalkozások jogvitáiban eljáró antwerpeni bíróság előzetes döntéshozatalra irányuló kérdéseket terjesztett az EUB-hez.

Arra várt választ, hogy valamely védelem alatt álló művet tartalmazó médiafájl szegmenseinek hálózaton történő megosztása az uniós jog értelmében vett nyilvánossághoz közvetítésnek minősül-e, továbbá hogy a szellemi tulajdon-jogok jogosultja – aki e jogokat nem hasznosítja, hanem kártérítési igényeket érvényesít feltételezett jogsértőkkel szemben, e jogok érvényesítésének biztosítása érdekében – igénybe veheti-e az uniós jog által előírt intézkedéseket, eljárásokat és jogorvoslatokat például tájékoztatás iránti kérelem útján. E kérdéseket meghaladóan egyrészt az ügyfelek IP-címei Mircom általi összegyűjtésének módja, másrészt pedig az adatok Mircom által a Telenettől kért közlés jogszerűsége megítélésében kért segítségét.

Az EUB döntése szerint:

- valamely médiafájl szegmenseinek peer-to-peer hálózatra történő feltöltése az uniós jog értelmében nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tételnek minősül;
- a Mircomhoz hasonló szellemi tulajdon-jogok jogosultja igénybe veheti e jogok védelmi rendszerét, de tájékoztatás iránti kérelme különösen nem lehet visszaélészerű, továbbá indokoltnak és arányosnak kell lennie;
- az ilyen hálózat felhasználói IP-címeinek szisztematikus rögzítése, valamint nevüknek és postacímüknek e jogosulttal vagy harmadik féllel történő közlése kártérítési kereset benyújtásának lehetővé tétele érdekében meghatározott feltételek mellett fogadható el.